

до гърлото, което показва, че вие трѣбва да разбирате онѣзи мѣрки, съ които се опредѣлятъ безконечния редъ отъ енергии или числа. При звука „г“ става малко свиване на гърлото, а не на устнитѣ. Този звукъ представя музикално число. Енергиитѣ, които сж свързани съ него, идатъ отъ духовния свѣтъ, затова и думата „Господъ“ се започва съ тази буква. Буквата „Г“ е съставена отъ единица, върху която седи знака за безконечността. Когато казваме, че Господъ е безконеченъ, безграниченъ, този Неговъ атрибутъ се съдържа въ буквата „Г“, съ която започва думата „Господъ“ на български езикъ.

При изговарянето на звука „д“, езикътъ се допира до небцето горе, близо до жбитѣ. Езикътъ е разумното начало въ човѣка. Небцето пъкъ представя активенъ принципъ отъ Божествения свѣтъ. Следователно, при изговаряне на звука „д“, разумното начало въ човѣка влиза въ контактъ съ Божествения свѣтъ. Езикътъ има три служби: да вкусва, т. е. да опитва вкуса на нѣщата, да се движи и да говори. При изговаряне на буквата „д“, той се докосва съ крайчеца си само до Божествения свѣтъ. Въ звука „д“ се съдържа такава активна сила, която е въ състояние да примири противоположноститѣ между физическия и Божествения свѣтъ. Тази буква представя законъ на равновесие. Въ звука „д“ се съдържатъ такива правила, чрезъ които силитѣ на природата могатъ да се регулиратъ, уравновесяватъ или хармонизиратъ.